

عسکراولادی:

به مسئولیت خود واقفیم

به دنبال وقوع سیل اخیر در چند استان ایران که منجر به خسارات قابل توجه جانی و مالی شد بسیاری از گروه‌های اجتماعی و اقتصادی تلاش کرده‌اند در این حوزه مسئولیت‌های خود را بپذیرند و بگویند که بنگاه‌های اقتصادی و بخش خصوصی داخلی نیز جزئی از این مجموعه هستند. به گزارش ایستا، چند روز پس از وقوع سیل اتاق‌های بازرگانی ایران، تهران و سایر استان‌های کشور در جلسات و برنامه‌ریزی‌هایی از بخش خصوصی خواستند تا کمک‌های خود را جمع‌آوری کرده و به مناطق سیل زده ارسال کنند و آخرین گزارش‌های اتاق بازرگانی هم نشان داده است که روند ارسال این کمک‌ها ادامه دارد.

در این رابطه اسدالله عسکراولادی - عضو اتاق بازرگانی تهران - در گفت‌وگو با ایستا با اعلام اینکه در روزهای گذشته بخش خصوصی فعالیت جدی برای کمک به سیل زدگان داشته است، اظهار کرد: هر چند برخلاف اقدامات دولتی که معمولاً در صدر خبرها قرار دارد کمک‌های بنگاه‌های اقتصادی چندان در مرکز توجه نبوده اما ارزیابی‌های ما نشان می‌دهد که خوشبختانه در هفته‌های اخیر میزان قابل توجهی کمک نقدی و غیرنقدی به هم وطنان سیل زده ارائه شده است.

به گفته وی بنگاه‌های اقتصادی به مسئولیت و وظیفه خود در کمک به هم وطنان واقف هستند و در روزهای گذشته نیز با توجه به همین مسئولیت ارسال کمک‌ها ادامه داشته است.

این فعال اقتصادی در باره چگونگی هماهنگی میان بخش خصوصی و دولتی در ارائه کمک به سیل زدگان، اظهار کرد: در این حوزه نه می‌توان انتظار داشت که بخش خصوصی به طور کامل در دولت ادغام شود و نه می‌توان دولت را از فرایند کمک‌ها حذف کرد. از این رو تلاش ما این بوده که بسیاری از کمک‌های نهایی شده در اختیار دستگاه‌های متصدی همچون هلال احمر قرار گیرد تا آنها بتوانند به خوبی میان استان‌های مختلف این کمک‌ها را توزیع کنند.

عسکراولادی خاطر نشان کرد: در روزهای گذشته چه در تهران و چه در اتاق‌های بازرگانی شهرستان‌ها برنامه‌ریزی‌های قابل توجهی صورت گرفته و امیدواریم تا زمان برطرف شدن مشکلات سیل‌زدگان این کمک‌ها ادامه یابد.

به گزارش ایستا، از روزهای ابتدایی سیل مجموعه دولتی و دیگر بخش‌ها به‌ویژه نیروهای مسلح با تمام توان پای کار آمده‌اند اما از طرف دیگر بر اساس مفهوم بین‌المللی "مسئولیت اجتماعی بنگاه‌ها" با توجه به اینکه بنگاه‌های اقتصادی از منابع عمومی کشور استفاده می‌کنند، انتظار برعهده گرفتن مسئولیت اجتماعی در چنین شرایطی از سوی آنها دور از ذهن نیست و شاید با مطرح شدن و آشنایی بیشتر بخش‌های مختلف با مفهوم مسئولیت اجتماعی بتوانان بیشتر مخرب حوادث طبیعی را با شیب تندتری جبران کرد.

وزیر صنعت، معدن و تجارت:

صادرات به عراق تا ۲ سال دیگر باید به ۲۰ میلیارد دلار برسد

وزیر صنعت، معدن و تجارت گفت: در سفر اخیر رئیس‌جمهور به عراق ۲۰ میلیارد دلار برای صادرات هدف‌گذاری شد که باید این مهم تا سال ۱۴۰۰ اجرائی شود.

به گزارش ایستا، رضا رحمانی در جلسه اقتصاد مقاومتی استان ایلام اظهار کرد: رفع نقدینگی واحدهای تولیدی و صادراتی در واقع گامی مؤثر و هدفمند در راستای توسعه اقتصادی و صنعتی کشور است لذا

از بانک‌های عامل و شعب آنها درخواست می‌شود با واحدهای تولیدی و صادراتی همکاری‌های لازم را انجام دهند و نیازهای مالی این واحدها را در جهت رونق تولید کشور برطرف کنند.

وی با بیان اینکه تقویت و حمایت از واحدهای فعال موجود یک تکلیف و اولویت مهم است و باید ظرفیت‌های خالی صادرات و تولید، هدف‌گذاری شوند، ادامه داد: حوزه گسترده صنعت، تولید، بازرگانی داخلی و خارجی نیازمند راهکارهای علمی و عملی جدید برای توسعه و رونق سرمایه‌گذاری است و نباید به راهکارهای فعلی و گذشته بسنده کرد.

وزیر صنعت، معدن و تجارت تقویت صادرات و افزایش مرادوات تجاری با بازارهای بین‌المللی را از اهم برنامه‌های دولت دانست و تصریح کرد: در این راستا واحدهای صنعتی، تولیدی و تجاری باید از علوم و فنون نوین نیز بهره ببرند و یکی از سیاست‌های مهم

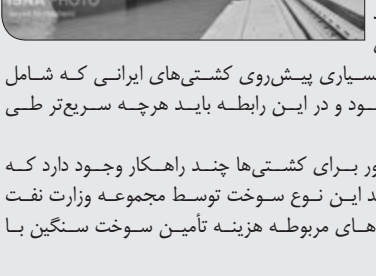
استفاده از ایده‌های نو و خلاقانه مردم بهره‌گیری شود، چراکه رونق‌گیری یک واحد تولیدی نقشی مهم در توسعه و رشد کشور و اقتصاد جامعه دارد.

او به کیفیت داشتن کالا‌های صادراتی کشور اشاره کرد و گفت: کالا‌های تولید شده صادراتی باید از کیفیت و مرغوبیت جهانی برخوردار باشد تا بتوان جایگاه خود در سطح بین‌الملل را تثبیت کرد و توان رقابت با کالای دیگر کشورها را داشته باشد.

وی در مورد نرخ گذاری اقلام پرمصرفی مانند مرغ، تصریح کرد: نرخ‌گذاری این‌گونه اقلام خوراکی با نظارت تنظیم بازار است؛ به گونه‌ای که سه ضلع تولید کننده، فروشنده و خریدار متضرر نشوند و قیمت در حد متعادل ثبات یابد. وزیر صنعت، معدن و تجارت در مورد وضعیت صنعت و تجارت استان ایلام هم گفت: استان ایلام به واسطه سرز مهران و بازار بکر عراق می‌تواند

وزیر صنعت، معدن و تجارت:

قیمت سوخت یقه کشتی‌های ایرانی را می‌گیرد؟

عدم تولید سوخت سنگین با سولفور نیم درصد (سوخت کم سولفور) با توجه به تکلیف کشتی‌ها مبنی بر استفاده از سوخت مذکور از ابتدای سال ۲۰۲۰ میلادی، هزینه‌های مالی بسیاری را به همراه خواهد داشت.

به گزارش ایستا، در صورتی که نتوان سوخت سنگین با سولفور نیم درصد را از ابتدای سال ۲۰۲۰ میلادی برای کشتی‌ها فراهم کرد، چالش‌های مالی بسیاری پیش‌روی کشتی‌های ایرانی که شامل شناورهای اقیانوس‌پیما هستند خواهد بود و در این رابطه باید هزینه سریع‌تر طی هشت ماه آینده چاره‌اندیشی کرد.

در رابطه با تأمین سوخت کم سولفور برای کشتی‌ها چند راهکار وجود دارد که به طور حتم کم‌هزینه‌ترین راه‌حل تولید این نوع سوخت توسط مجموعه وزارت نفت است و در غیر این صورت سایر راهکارهای مربوطه هزینه تأمین سوخت سنگین با سولفور نیم درصد را بالا می‌برد.

یکی از این راهکارها واردات سوخت کم سولفور است و همانگونه که طی سال‌های گذشته شاهد واردات برخی فرآورده‌های نفتی بوده‌ایم در این مورد نیز می‌توان تصمیم مشابهی اتخاذ کرد، اما باید توجه داشت که با توجه به چالش‌های ارزی و اقتصادی کشور این موضوع می‌تواند هزینه زیادی را تحمیل کند.

راهکار دوم این است که از نفت گاز به جای مازوت استفاده کرد که این راهکار نیز هزینه زیادی را به همراه خواهد داشت و به طور میانگین در هر تن ۲۰۰ دلار گران‌تر از مازوت است.

سومین راه‌حل نیز نصب اسکرابر روی کشتی‌هاست که از این طریق بتوان سوخت موجود را به سوخت کم سولفور تبدیل کرد؛ راهکاری که گران‌تر از سایر راهکارهای اعلام شده است و به تناسب ابعاد کشتی‌ها سه تا پنج میلیون دلار هزینه در بر خواهد داشت.

هادی حق شناس در گفت‌وگو با ایستا، ضمن اعلام این جزئیات، اظهار کرد: در صورت عدم تولید سوخت کم سولفور کشتی‌های ایرانی در خارج از مرزهای آبی کشور می‌توانند سوخت کم سولفور خود را تأمین کنند و از طریق واردات سوخت کم سولفور توسط شرکت‌های مربوطه می‌توان سوخت مورد نیاز کشتی‌های خارجی را در مرزهای ایران تأمین کرد. به گزارش ایستا، همه کشتی‌های دنیا از سال ۲۰۲۰ مکلف هستند که از سوخت سنگین با سولفور نیم درصد استفاده کنند؛ مسئله‌ای که می‌تواند از آن به عنوان مهم‌ترین دغدغه دریایی ایران تا آغاز سال میلادی ۲۰۲۰ نام برد.

چند سالی است که سازمان جهانی دریانوردی به دنبال آن است که سولفور سوخت سنگین که در حال حاضر ۳.۵ درصد است، کاهش یابد و به نیم درصد برسد؛ موضوعی که به منظور کاهش آلودگی اقیانوس‌های جهان در نظر گرفته شده است و بر اساس تصمیم اتخاذ شده تمامی کشتی‌های دنیا از سال ۲۰۲۰ مکلف هستند از سوخت سنگین با سولفور نیم درصد استفاده کنند.

در حال حاضر بخشی از پالایشگاه‌های اروپایی توانایی تولید این سوخت را دارند و طی دو سال گذشته سازمان بنادر و دریانوردی نیز از وزارت نفت درخواست کرده است که حداقل نیاز کشتی‌های ایرانی که شامل شناورهای اقیانوس‌پیما و شامل ۲۰۰ فروند می‌شود را به مقدار ۱.۳ تا ۱.۴ میلیون تن تأمین کند.

تأمین نیاز ۱.۴ میلیون تنی کشتی‌های ایرانی از سوی سازمان بنادر و دریانوردی به وزارت نفت اعلام شده است و این وزارتخانه باید نیاز مربوطه را تا زمان تعیین شده فراهم کند. موضوعی که نگرانی‌های متفاوتی را جهت تردد کشتی‌های ایرانی به وجود آورده و هنوز پاسخ روشنی در این رابطه از سوی وزارت نفت اعلام نشده است و باید منتظر ماند و دید آیا نیاز شناورهای ایرانی جهت تأمین سوخت کم سولفور از سال ۲۰۲۰ تأمین می‌شود؟

استفاده از ایده‌های نو و خلاقانه مردم بهره‌گیری شود، چراکه رونق‌گیری یک واحد تولیدی نقشی مهم در توسعه و رشد کشور و اقتصاد جامعه دارد.

او به کیفیت داشتن کالا‌های صادراتی کشور اشاره کرد و گفت: کالا‌های تولید شده صادراتی باید از کیفیت و مرغوبیت جهانی برخوردار باشد تا بتوان جایگاه خود در سطح بین‌الملل را تثبیت کرد و توان رقابت با کالای دیگر کشورها را داشته باشد.

وی در مورد نرخ گذاری اقلام پرمصرفی مانند مرغ، تصریح کرد: نرخ‌گذاری این‌گونه اقلام خوراکی با نظارت تنظیم بازار است؛ به گونه‌ای که سه ضلع تولید کننده، فروشنده و خریدار متضرر نشوند و قیمت در حد متعادل ثبات یابد. وزیر صنعت، معدن و تجارت در مورد وضعیت صنعت و تجارت استان ایلام هم گفت: استان ایلام به واسطه سرز مهران و بازار بکر عراق می‌تواند

پیش‌بینی بورس در سال جاری

یک کارشناس بازار سرمایه با اشاره به رشد قیمت‌ها و ناگر اصلی بورس در هفته‌های اخیر، گفت: احتمال ادامه رشد پر شتاب بازار در طول سال جاری کم است. البته اگر متغیرهای کلان اقتصادی تغییر اساسی داشته باشند که بعید به نظر می‌رسد، شرایط متفاوت خواهد شد.

شهاب موسوی در گفت‌وگو با ایستا، در پاسخ به اینکه وضعیت قیمت‌ها در بورس را در سال ۱۳۹۸ چطور پیش‌بینی می‌کنید؟ اظهار

برای حفظ توازن در سبد سرمایه‌های خود می‌توانند به تدریج سهم ۱۵-۲۰٪ برای این اوراق در نظر بگیرند.

این کارشناس بازار سرمایه صنایع پیشرو در بورس ۱۳۹۸ را بیشتر گروه‌های IT، غذایی، دارویی، سیمانی و برخی پتروشیمی‌ها عنوان کرد و گفت: این صنایع هنوز با توجه به پتانسیل سودسازی که دارند، جای رشد بسیاری از نظر قیمتی دارند. به طور کلی سهام‌داران بهتر است در گروه‌هایی که

اشاره شد شرکت‌های صادرات محور و همچنین هایتک را نسبت به شرکت‌های هم‌گروه در اولویت قرار دهند.

شهاب موسوی در پاسخ به اینکه ناگر اصلی بازار تا چه سطحی می‌تواند رشد و کانال شکنی کند؟ گفت: بازارهای مالی رشد و تا سطحی ادامه می‌دهند که پتانسیل در دسترس و فعال سودسازی در شرکت‌ها پیش از ارزش قیمتی آنها باشد، با توجه به رشد بیش از ۱۰ برابری در قیمت بسیاری شرکت‌ها طی یک - دو سال گذشته، احتمال ادامه رشد پر شتاب بازار در طول سال کم است. البته اگر متغیرهای کلان اقتصادی تغییر اساسی داشته باشند - که بعید به نظر می‌رسد -

برای حفظ توازن در سبد سرمایه‌های خود می‌توانند به تدریج سهم ۱۵-۲۰٪ برای این اوراق در نظر بگیرند.

این کارشناس بازار سرمایه صنایع پیشرو در بورس ۱۳۹۸ را بیشتر گروه‌های IT، غذایی، دارویی، سیمانی و برخی پتروشیمی‌ها عنوان کرد و گفت: این صنایع هنوز با توجه به پتانسیل سودسازی که دارند، جای رشد بسیاری از نظر قیمتی دارند. به طور کلی سهام‌داران بهتر است در گروه‌هایی که

اشاره شد شرکت‌های صادرات محور و همچنین هایتک را نسبت به شرکت‌های هم‌گروه در اولویت قرار دهند.

شهاب موسوی در پاسخ به اینکه ناگر اصلی بازار تا چه سطحی می‌تواند رشد و کانال شکنی کند؟ گفت: بازارهای مالی رشد و تا سطحی ادامه می‌دهند که پتانسیل در دسترس و فعال سودسازی در شرکت‌ها پیش از ارزش قیمتی آنها باشد، با توجه به رشد بیش از ۱۰ برابری در قیمت بسیاری شرکت‌ها طی یک - دو سال گذشته، احتمال ادامه رشد پر شتاب بازار در طول سال کم است. البته اگر متغیرهای کلان اقتصادی تغییر اساسی داشته باشند - که بعید به نظر می‌رسد -

اشاره شد شرکت‌های صادرات محور و همچنین هایتک را نسبت به شرکت‌های هم‌گروه در اولویت قرار دهند.

شهاب موسوی در پاسخ به اینکه ناگر اصلی بازار تا چه سطحی می‌تواند رشد و کانال شکنی کند؟ گفت: بازارهای مالی رشد و تا سطحی ادامه می‌دهند که پتانسیل در دسترس و فعال سودسازی در شرکت‌ها پیش از ارزش قیمتی آنها باشد، با توجه به رشد بیش از ۱۰ برابری در قیمت بسیاری شرکت‌ها طی یک - دو سال گذشته، احتمال ادامه رشد پر شتاب بازار در طول سال کم است. البته اگر متغیرهای کلان اقتصادی تغییر اساسی داشته باشند - که بعید به نظر می‌رسد -

حلقه گم‌شده خصوصی سازی پیدا شد

نمایندگان مجلس شورای اسلامی سرانجام بعد از گذشت ۱۴ سال از آغاز خصوصی‌سازی‌ها در ایران بندی را مصوب کردند که بر اساس آن یکی از حلقه‌های اصلی مفقوده در انجام خصوصی‌سازی‌ها باید مورد توجه قرار بگیرد. "اهلیت" این حلقه گم‌شده خصوصی‌سازی در ایران است که به گواهِ بسیاری از اقتصاددانان حتی از اقتصاددانان دولتی هم مهمتر است.

به گزارش ایستا، "اهلیت" خریداران در خصوصی‌سازی مسأله‌ای است که به گواهِ بسیاری از اقتصاددانان حتی از قیمت فروش اموال دولتی هم مهم‌تر است؛ چراکه اساساً ذات خصوصی‌سازی در همین مفهوم اهلیت نهفته است. تصور کنید یک کارخانه با مدیریت دولتی، بودجه‌های کلان و کارکنان بدون انگیزه به نقطه‌ای می‌رسد که علاوه بر اینکه بازدهی اقتصادی ندارد اساساً زیان‌ده هم می‌شود. اینجا دولت برای رهایی از مشکلات مدیریتی دولتی و همچنین ایجاد رونق اقتصادی در آن بنگاه دست به خصوصی‌سازی می‌زند. بدیهی است در چنین شرایطی کسی می‌تواند آن کارخانه را از ضرر و زیان نجات دهد که خود تخصصی در آن حوزه داشته باشد و اصطلاحاً خاک خورده همان صنعت باشد، نه اینکه همانند آنچه در کارخانه نیشکر هفت‌تپه اتفاق افتاد خریدار صرفاً مبلغی را پرداخت کند و تازه چند برابر آن را هم از دولت وام بگیرد و بعد هم در نهایت آن وام‌ها را تبدیل به دلار کند و متواری شود و در این بین حقوق کارگران هم پایمال شود.

یکی از جالب‌ترین تجربه‌ها در زمینه خصوصی‌سازی مربوط به آلمان شرقی است، در آلمان بعد از جنگ جهانی دوم دولت برای فرار از مصائب اقتصاد دولتی دست به خصوصی‌سازی‌های گسترده در صنایع دولتی زد؛ با این تفاوت که در آنها نهادهای خصوصی‌ساز به جای تأکید بر برگزاری مزایده و حراج اموال دولتی بر شاخص "اهلیت" توجه شد.

در آلمان کمیته‌ای تخصصی برای مذاکره با داوطلبان خرید کارخانجات دولتی تشکیل شد تا این کمیته بتواند افرادی را از بین اهالی صنایع مختلف پیدا کرده و با شرط داشتن تخصص، با گرفتن تعهدات بلندمدت به شرط افزایش خطوط تولید، حفظ اشتغال و افزایش سرمایه‌گذاری جدید به مرور زمان و بعضاً حتی در طی ۱۰ سال صنایع را به طور کامل واگذار کند.

در این فرایند مسأله‌ای که اتفاقاً کمتر به آن توجه می‌شود قیمت فروش صنایع دولتی است. واقعیت هم این است که در خصوصی‌سازی روی اموال با ارزش ملی نمی‌توان قیمت گذاشت، چراکه هر قیمتی هم که روی این اموال گذاشته شود باز هم نمی‌تواند ارزش واقعی آنها را جبران کند، از سوی دیگر هم اگر واقعا قرار باشد این اموال را به بالاترین ارزش ممکن فروخت که دیگر انگیزه‌ای برای خریداران نمی‌ماند تا شرکت‌های پردرآمد دولتی را بخردند.

مسأله اساسی در خصوصی‌سازی رهایی از مشکلات مدیریتی ناآرامد دولتی و استفاده از توان و تخصص بخش خصوصی است. هدف این فرایند افزایش رشد تولید ملی است تا از این طریق یک یک جامعه بتواند با حرکت به سمت توسعه اقتصادی، در بلندمدت از مزایای خصوصی‌سازی واقعی بهره‌مند شود.

به عقیده کارشناسان، اغلب مشکلاتی که در مسیر خصوصی‌سازی در سال‌های گذشته به وجود آمده به دلیل بی‌توجهی به این بعد مهم از الزامات خصوصی‌سازی بود. نمونه اخیر -که اساساً ریشه آن می‌تواند در واگذاری کارخانه نیشکر هفت‌تپه ملاحظه کرد- کارخانه‌ای به ابعاد یک شهرک صنعتی به دو جوان ۲۸ و ۳۱ ساله واگذار می‌شود که هیچ تخصص یا تجربه قابل اعتنایی در صنعت نیشکر ندارند و نه تنها نمی‌توانند کارخانه را فعال کنند بلکه حتی از عهده تعهدات خود و حقوق کارگران هم برنی‌آیند.

در راستای دفع این تقیصه و تحقق همین بعد مهم از خصوصی‌سازی، نمایندگان مجلس بعد از حدود ۱۴ سال از آغاز طرح خصوصی‌سازی در ایران طرحی را مصوب کردند که بر اساس آن وزارت اقتصاد مکلف به رعایت دستورالعمل اجرائی روش انتخاب مشتریان و احراز و پایش اهلیت مدیریتی در واگذاری‌ها شد. به گزارش ایستا، نمایندگان مجلس شورای اسلامی در جلسه علنی خود در ۲۰ فروردین‌ماه سال جاری، با الحاق یک بند به ماده واحده طرح الحاق جز «ز» به بند ۵ ماده ۶ قانون اصلاح موادی از قانون اجرای سیاست‌های کلی اصل ۴۴ قانون اساسی موافقت کردند که بر اساس آن وزارت اقتصاد (سازمان خصوصی‌سازی) مکلف است دستورالعمل اجرائی روش انتخاب مشتریان استراتژیک و احراز و پایش اهلیت مدیریتی را در واگذاری‌ها رعایت کند. تا به موجب این مصوبه نمایندگان با ۱۳۵ رأی موافق، ۳۳ رأی مخالف و هشت رأی ممتنع از مجموع ۲۰۰ نماینده حاضر آن را تصویب کردند، عدم رعایت این بند در خصوصی‌سازی‌ها در حکم تصرف غیرقانونی در اموال دولتی به شمار می‌رود.

با شتاب پالایشگاه‌های هندی برای خرید بیشتر واردات نفت هند از ایران ۵ درصد افزایش یافت

واردات نفت هند از ایران به دلیل شتاب پالایشگاه‌های هندی برای خرید نفت ایران پیش از آغاز تحریم‌های آمریکا در نوامبر گذشته و عجله آنها برای انجام خرید پیش از پایان مهلت معافیت در اوایل ماه میلادی آینده، در فاصله مارس سال ۲۰۱۸ تا مارس سال ۲۰۱۹ به مقایسه با سال مالی پیش از آن حدود پنج درصد افزایش پیدا کرد. به گزارش ایستا، آمار مقدماتی از ورود نفتکش‌ها که از صنعت و منابع کشتیرانی به دست روبرتر رسیده است، نشان می‌دهد واردات نفت هند از ایران در سال مالی ۲۰۱۹ - ۲۰۱۸ هند که شامل حمل تقریباً رایگان محموله و مدت اعتبار طولانی‌تر برای پرداخت پول بود.

هند به همراه هفت مشتری دیگر نفت ایران از جمله چین معافیت آمریکا را برای خرید نفت ایران به میزان حدود ۳۰۰ هزار بشکه در روز دریافت کرده است. پالایشگاه‌های هندی توانسته‌اند به خرید نفت ایران ادامه دهند، زیرا شرکت‌های خصوصی به دلیل استفاده از سیستم مالی آمریکا، نگران نقص تحریم‌های ثانویه در صورت خرید نفت ایران بودند. با این حال هند از سهمیه خرید ۳۰۰ هزار بشکه خود تحت معافیت فعلی استفاده کرد.

طبق آماري که به دست رويترز رسیده، واردات نفت ایران به هند در مارس سال ۲۰۱۹ به ۴۰۵ هزار بشکه در روز افزایش یافت که ۵۶ درصد بالاتر از فوریه سال ۲۰۱۹ بود. پالایشگاه‌ها می‌خواهند پیش از پایان مهلت معافیت‌ها پول خرید خود را پرداخت کنند.

دلایل بزرگ دیگر برای خرید بالاتر نفت ایران از سوی هند پیش از نوامبر این بود که ایران شرایط بسیار جذابی را به خریداران هندی پیشنهاد کرد که شامل حمل تقریباً رایگان محموله و مدت اعتبار طولانی‌تر برای پرداخت پول بود.

هند به همراه هفت مشتری دیگر نفت ایران از جمله چین معافیت آمریکا را برای خرید نفت ایران به میزان حدود ۳۰۰ هزار بشکه در روز دریافت کرده است. پالایشگاه‌های هندی توانسته‌اند به خرید نفت ایران ادامه دهند، زیرا شرکت‌های خصوصی به دلیل استفاده از سیستم مالی آمریکا، نگران نقص تحریم‌های ثانویه در صورت خرید نفت ایران بودند. با این حال هند از سهمیه خرید ۳۰۰ هزار بشکه خود تحت معافیت فعلی استفاده کرد.

طبق آماري که به دست رويترز رسیده، واردات نفت ایران به هند در مارس سال ۲۰۱۹ به ۴۰۵ هزار بشکه در روز افزایش یافت که ۵۶ درصد بالاتر از فوریه سال ۲۰۱۹ بود. پالایشگاه‌ها می‌خواهند پیش از پایان مهلت معافیت‌ها پول خرید خود را پرداخت کنند.

دلایل بزرگ دیگر برای خرید بالاتر نفت ایران از سوی هند پیش از نوامبر این بود که ایران شرایط بسیار جذابی را به خریداران هندی پیشنهاد کرد که شامل حمل تقریباً رایگان محموله و مدت اعتبار طولانی‌تر برای پرداخت پول بود.

هند به همراه هفت مشتری دیگر نفت ایران از جمله چین معافیت آمریکا را برای خرید نفت ایران به میزان حدود ۳۰۰ هزار بشکه در روز دریافت کرده است. پالایشگاه‌های هندی توانسته‌اند به خرید نفت ایران ادامه دهند، زیرا شرکت‌های خصوصی به دلیل استفاده از سیستم مالی آمریکا، نگران نقص تحریم‌های ثانویه در صورت خرید نفت ایران بودند. با این حال هند از سهمیه خرید ۳۰۰ هزار بشکه خود تحت معافیت فعلی استفاده کرد.

طبق آماري که به دست رويترز رسیده، واردات نفت ایران به هند در مارس سال ۲۰۱۹ به ۴۰۵ هزار بشکه در روز افزایش یافت که ۵۶ درصد بالاتر از فوریه سال ۲۰۱۹ بود. پالایشگاه‌ها می‌خواهند پیش از پایان مهلت معافیت‌ها پول خرید خود را پرداخت کنند.

متراژ مذکور وجود ندارد.

تفره‌های جدید گمرکی اعلام شد

گمرک ایران طبق مصوبه هیات وزیران، تغییر، اصلاح و حذف ۵۲۸ ردیف تعرفه گمرکی در سال جاری را اعلام و ابلاغ کرد.

به گزارش ایستا، مجموع حقوق گمرکی و سود بازرگانی ۵۲۸ ردیف تعرفه همراه با حذف، ایجاد، اصلاح شرح ردیف تعرفه و مندرجات فصول کتاب مقررات صادرات و واردات به شرح جدول پیوست که تأیید شده به مهر دفتر هیات دولت است تعیین می‌شود.

با اعمال این اصلاحات، مجموع جداول پیوست